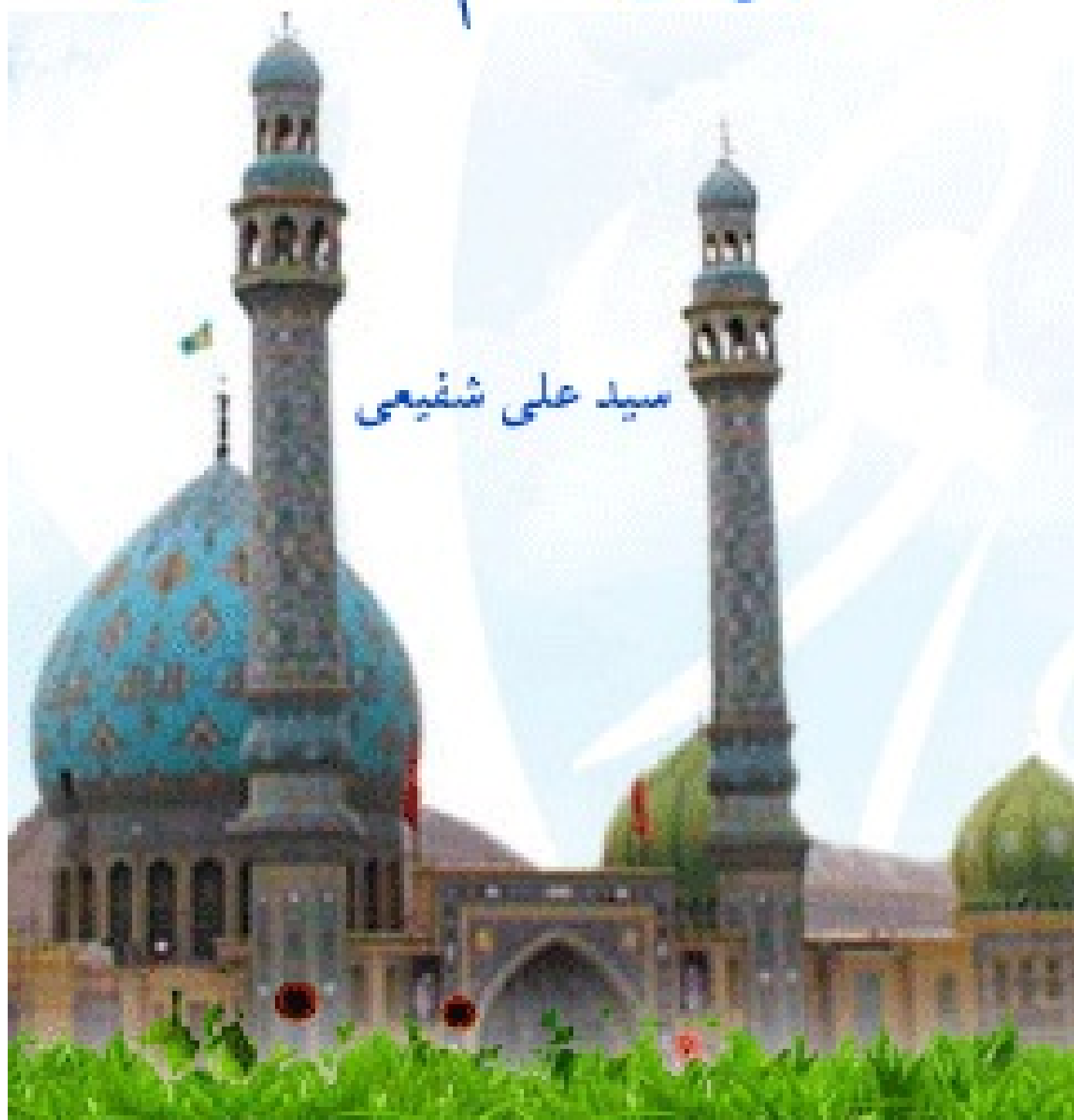

دعای امام زمان (عج) و دعای برای امام زمان (عج)

سید علی شفیعی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعای امام زمان (عج) و دعا برای امام زمان (عج)

نویسنده:

سید علی شفیعی

ناشر چاپی:

سید علی شفیعی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	دعای امام زمان (عج) و دعا برای امام زمان (عج)
۷	مشخصات کتاب
۷	برخی از انواع دعا
۷	دعای ندبه
۹	دعای عهد
۱۰	دعای توسل
۱۱	دعای فرج
۱۱	دعای آل یاسین
۱۲	دعای اللهم عرفنی نفسک
۱۲	زمانهای دعا
۱۲	شب جمعه
۱۳	روز جمعه
۱۶	شب قدر
۱۶	روز عاشورا
۲۰	دوشنبه و پنج شنبه
۲۰	شب و روز نیمه شعبان
۲۱	روز نوروز
۲۱	هنگام غم و اندوه
۲۱	بعد از ذکر مصیبت امام حسین
۲۲	هنگام غروب آفتاب
۲۲	عید فطر
۲۳	عید قربان

- آثار دعا ۲۳
- تعجیل در فرج ۲۳
- زیادی نعمت ۲۴
- اداء اجر رسالت ۲۵
- آمزش گناهان ۲۵
- دعای امام زمان در حق دعا کننده برای حضرتش ۲۵
- تشریف به دیدار حضرت در خواب یا بیداری ۲۶
- طول عمر ۲۶
- درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان ۲۶

دعای امام زمان (عج) و دعا برای امام زمان (عج)

مشخصات کتاب

نویسنده: سید علی شفیعی

ناشر: سید علی شفیعی

برخی از انواع دعا

دعای نذبه

یکی از مشهورترین دعاهایی که همواره بسیاری از مؤمنان و دلباختگان حضرت بقیه الله ارواحنا فداه اصرار بر خواندن آن دارند دعای نذبه است چرا که طبق حدیث وارد شده در مورد این دعا، خواندن آن در چهار عید غدیر، قربان، فطر و روز جمعه مستحب است. که البته برای روا شدن حوائج نیز مؤثر می باشد. در ارتباط با سند این دعا سید جلیل، صاحب مناقب و مفاخر «سید رضی الدین علی بن طاووس (قدس سره)» که از اعلام قرن هفتم هجری و از رجال بزرگ شیعه و در علم ورع و زهد و عبادت معروف و با اطلاع از کتب و تصانیف بوده، در کتاب مستطاب اقبال (ص ۲۹۵ - ۲۹۹) و همچنین در کتاب مصباح الزائر فصل هفتم و نیز شیخ جلیل «محمد بن جعفر بن علی بن مشهدی حائری» از اعلام قرن ششم در کتاب مزار معروف به «مزار محمد بن مشهدی» که علامه مجلسی آنرا «مزار کبیر» نامیده (دعا صد و هفتم) نقل کرده اند و همچنین در مزار قدیم که ظاهراً از تألیفات «قطب راوندی» است نیز نقل شده است. و نقل دعا در مثل هر یک از این سه کتاب دلیل این است که این شخصیت های بزرگ و متبحر و حدیث شناس این دعا را معتبر شناخته اند. اما متن این دعا این است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَ لَا اضْمِحْلَالَ بَعِيدٍ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهَيْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَ زُخْرُفِهَا وَ زَبْرُجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَ عَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَ قَرَّبْتَهُمْ وَ قَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَ النَّبَاءَ الْجَلِيَّ وَ أَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَ كَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَ رَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ [الذَّرَائِعَ] إِلَيْكَ وَ الْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبِعِزِّكَ وَ كَرَمَتِكَ وَ كَرَمَتِهِمْ وَ كَرَمَتِهِمْ فِي فُلُوكَ وَ نَجِيَّتِهِ وَ [مَعَ] مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ بَعْضُ اتَّخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَ سَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرَيْنَ فَأَجَبْتَهُ وَ جَعَلْتَ ذَلِكَ عَلَيًّا وَ بَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ أُخْيِهِ رِذَاءً وَ وَزِيرًا وَ بَعْضُ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَ آتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَ أَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ وَ كُلُّ [وَ كَلًّا] شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَ نَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ [أَوْصِيَاءَهُ] مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ [مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ] مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَ حُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَ لِيَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَ يَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَ لَا [لِيَلَّا] يَقُولَ أَحَدٌ لَوْ لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَ أَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَنَّبَعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَ نَخْزَى إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَ نَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَ صَيَّفُوهُ مِنَ اضْطَفَيْتَهُ وَ أَفْضَلَ مِنَ اجْتَبَيْتَهُ وَ أَكْرَمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدَمْتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَ بَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَ مَعَارِبَكَ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الْبَرَّاقَ وَ عَرَّجْتَ بِرُوحِهِ [بِهِ] إِلَى سَيِّمَائِكَ وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَ حَفَفْتَهُ بِجَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ الْمَسِيوِيِّينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظَهِّرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَ ذَلِكَ بَعِيدٌ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بَيْنَكَ مَبَارَكًا وَ هُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَ قُلْتَ إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَ كُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ

قُلْ لَا أَسئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَقُلْتُ مَا سَأَلْتَكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتُ مَا أَسئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسئَلُكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيِّه عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَلكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَصَالَ وَالْمَلَأَ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرَتَيْنِ وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَزَوْجَهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حِلَّ لَهُ وَسَيِّدَ الْأَبْوَابِ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَجْحَىٰ وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لِحُكْمِكَ مِنْ لِحْمِي وَدَمِّكَ مِنْ دَمِي وَسَلِّمْكَ سَلِّمْكَ وَحَرْبِكَ حَرْبِي وَالْإِيمَانَ مُحَاطِطًا لِحُكْمِكَ وَدَمِّكَ كَمَا خَالَطَ لِحْمِي وَدَمِي وَأَنْتَ عَدَا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَشَيْعَتُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبَيَّضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَكَوْلَا- أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هِدْيٌ مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَىٰ وَجَبَلَ اللَّهُ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبِقُ بَقْرَابَةَ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَهُ فِي دِينٍ وَلَا يَلْحَقُ فِي مَقْتَبِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو وَحَذُو الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّوْبِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صِنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتْلَ أَبْطَالِهِمْ وَنَاوَشَ [نَاهَشَ] ذُؤَبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بِيَدِيَّتِهِ وَخَيْرِيَّتِهِ وَحُنَيْنِيَّتِهِ وَغَيْرَهُنَّ فَأَصَابَتْ [فَأَصَابَتْ] [فَأَصَابَتْ] عَلَى عِدَاوَتِهِ وَأَكْبَتْ عَلَى مُنَابَدَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَكَمَا قَضَىٰ نَحْبَهُ وَقَتْلَهُ أَشَقَى [الْأَشَقِيَاءَ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ] الْآخِرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوْلِيَيْنِ لَمْ يُمَثَّلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصَرَّةٌ عَلَى مَقْتَبِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعِهِ رَحِمِهِ وَإِقْصَاءَ وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مَمَّنْ وَفِي لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حَسَنُ الْمُتَوَيَّةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يَوْمَئِذٍ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسَبَّحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكُوا الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَبْكُوا النَّادِبُونَ وَلِمَنْبَلِهِمْ فَلْيَتَذَرَفِ [فَلْيَتَذَرَفِ] الدَّمُوعُ وَلْيَصْرِخْ الصَّارِخُونَ وَيَصْخُ [يَصْخُ] الضَّاجِحُونَ وَيَعْجُ [يَعْجُ] الْعَاجِحُونَ أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ الْحَسَيْنُ أَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ الْحُسَيْنِ صَالِحِ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقِ بَعْدَ صَادِقِ أَيْنَ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ أَيْنَ الْخَيْرِ بَعْدَ الْخَيْرِ أَيْنَ الشُّمُوسِ الطَّالِعَةِ أَيْنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ أَيْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ أَيْنَ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدِ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَحُلُو مِنَ الْعُرْتَةِ الْهَادِيَةِ أَيْنَ الْمُعَدِّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ أَيْنَ الْمُنتَظَرِ لِإِقَامَةِ الْأَمْتِ وَالْعُوجِ أَيْنَ الْمُتَوَجِّحِ لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعُدُوانِ أَيْنَ الْمُدَّخِرِ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرِ [الْمُتَّخِذِ] لِإِعَادَةِ الْمَلَةِ وَالشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤَمَّلِ لِأَحْيَاءِ الْكِتَابِ وَخُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمِ أُنْبِيَةِ الشُّرْكِ وَالنِّفَاقِ أَيْنَ مَبِيدِ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْغِيِّ وَالشَّقَاقِ [النِّفَاقِ] أَيْنَ طَامِسِ آثَارِ الزُّنُوعِ وَالْأَهْوَاءِ أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكُذْبِ [الْكُذْبِ] وَالْإِفْتِرَاءِ أَيْنَ مَبِيدِ الْعُنْتَاهِ وَالْمَرَدَةِ أَيْنَ مَسْئَلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالْتَضَلُّلِ وَالْإِلْحَادِ أَيْنَ مُعْزِ الْأَوْلِيَاءِ وَمُزِيلِ الْأَعْيَادِ أَيْنَ حِيَامِ الْكَلِمَةِ [الْكَلِمِ] عَلَى التَّقْوَىٰ أَيْنَ يَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُوتَىٰ أَيْنَ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ أَيْنَ السَّبَبِ الْمُتَّصِلِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ أَيْنَ صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرِ رَأْيِهِ الْهُدَىٰ أَيْنَ مُؤَلِّفِ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا أَيْنَ الطَّالِبِ بِذُخُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَنْبَاءِ الْأَنْبِيَاءِ أَيْنَ الطَّالِبِ [الْمُطَالِبِ] بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ أَيْنَ الْمُنْصُورِ عَلَى مَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْهِ وَافْتَرَىٰ أَيْنَ الْمُضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعِيَ أَيْنَ صِدْرِ الْخَلَائِقِ [الْخَلَائِفِ] ذُو الْبَهْرِ وَالتَّقْوَىٰ أَيْنَ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُضْطَرِّ وَابْنِ حَدِيحَةَ الْغُرَاءِ وَابْنِ فَاطِمَةَ الْكُبْرَىٰ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَالْحِمَىٰ يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النَّجْبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ [الْمُهْتَدِينَ] يَا ابْنَ الْخَيْرَةِ الْمُهْدِيِّينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ [الْمُسْتَضْمِينَ] يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُنتَجِبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ [الْأَكْبَرِينَ] يَا ابْنَ الْبِدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ الشَّرْحِ الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السَّبِيلِ الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَيَّاثُورَةِ يَا ابْنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ [الْمَشْهُورَةِ] يَا ابْنَ الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَا الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَمَدَى اللَّهُ عَلَيَّ

حَكِيمَ يَا ابْنَ الْاَيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْمَبْرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْيَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجُجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ
السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طَهٍ وَالْمُحَكَّمَاتِ يَا ابْنَ يَسٍ وَالِدَّارِيَّاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَّاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوًا وَ
اقْتِرَابًا مِنَ الْعُلَى الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَىْ أَرْضٍ تُقْلِكَ أَوْ تُرَى أَوْ بَرَضَوَى أَوْ غَيْرَهَا أَمْ ذَى طُوَى عَزِيْزٌ عَلَى أَنْ
أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا أَسْمِعُ [أَسْمِعْ] لِمَكَ حَسْبِي سَا وَلَا نَجْوَى عَزِيْزٌ عَلَى أَنْ تُحِيْطَ بِكَ دُونِي [لَا تُحِيْطُ بِى دُونَكَ] الْبَلْوَى وَلَا
يَنَالِكَ مِنِّى ضَعِيْجٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُعَيَّبٍ لَمْ يَخُلْ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِحٍ مَا نَزَحَ [يَنْزَحُ] عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمِّيَّةٌ شَائِقٌ
يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٌ ذَكَرْنَا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيْدٍ عَزَّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيْلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى [يُحَادَى] بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
تِلَادٍ نَعْمَ لَا تُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيْفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ [أَجَارُ] فِيكَ يَا مُوَلَاىَ وَإِلَى مَتَى وَ أَىْ خَطَابٍ أَصْفُ فِيكَ
وَ أَىْ نَجْوَى عَزِيْزٌ عَلَى أَنْ أُحِيْبَ دُونَكَ وَ [أَوْ] أَنَاغَى عَزِيْزٌ عَلَى أَنْ أُبْكِيكَ وَ يَخْدُلكَ الْوَرَى عَزِيْزٌ عَلَى أَنْ يَجْرَى عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا
جَرَى هَيْلٍ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيْلَ مَعَهُ الْعُوِيْلَ وَ الْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزْوَعٍ فَاسَاعِدْ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَمِدِيْتُ عَيْنٍ فَسَاعِدْ تَهَا عَيْنِي عَلَى الْقَمَدَى هَلْ
إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدٍ سَبِيْلٌ فَتُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَهُ [بَعْدِهِ] فَنَحْطَى مَتَى نَرُدُّ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَزَوَى مَتَى نَسْتَقِعُ مِنْ عَذْبٍ مَائِكَ
فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نَعَادِيكَ وَ نَرَاوِحُكَ فَفَقَّرَ عَيْنَا [فَتَقَرَّرَ عَيْوُنَنَا] مَتَى تَرَانَا [وَ] نَرَاكَ وَ قَدْ نَشَرْتِ لَوَاءَ النَّصِيْرِ تُرَى أ تَرَانَا نُحْفَ بِكَ وَ
أَنْتَ تُوْمُ الْمَلَا وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَ عِقَابًا وَ أَبْرَزْتَ الْعُنَاءَ وَ جَحَدَةَ الْحَقِّ وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِيْنَ وَ اجْتَسَّتْ
أَصُوْلُ الظَّالِمِيْنَ وَ نَحْنُ نَقُوْلُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَفْتَ الْكُرْبَ وَ الْبَلْوَى وَ إِلَيْكَ أَسْتَعْدَى فَعِنْدَكَ الْعُدْوَى وَ أَنْتَ رَبُّ
الْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا [الْأُوْلَى] فَأَعِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيْثِيْنَ عَيْدَكَ الْمُتَبَلَّى وَ أَرِهْ سَيْدَهُ يَا شَدِيْدَ الْقُوَى وَ أزلْ عَنْهُ بِهِ الْآسِيَّ وَ الْجَوَى وَ بَرِّدْ
عَلَيْهِ يَا مَنِ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ مَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَى وَ الْمُتَهَى اللَّهُمَّ وَ نَحْنُ عَيْدُكَ التَّائِيْقُوْنَ [السَّائِيْقُوْنَ] إِلَى وَ لِيْكَ الْمِيْذَكْرُ بِهَكَ وَ
بِنَبِيْكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عَضِيْمَةً وَ مَلَاذًا وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قَوَامًا وَ مَعَاذًا وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ مِنَّا إِمَامًا فَبَلَّغَهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سِلَامًا وَ زِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبُّ إِكْرَامًا
وَ اجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَ مَقَامًا وَ ائْتِمَّ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيْمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّى تُورِدَنَا جَنَانِكَ [جَنَاتِكَ] وَ مُرَافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ [وَ] رَسُوْلِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَ عَلَى [عَلِيٍّ] أَبِيهِ السَّيِّدِ الْاَضْعَرِّ وَ جَدَّتِهِ الصَّديْقَةِ
الْكُبْرَى فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى مَنْ اضِيْطَفِيَتْ مِنْ آبَائِهِ الْبِرَّةِ وَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ وَ أَكْمَلُ وَ أَتَمُّ وَ أَكْثَرُ وَ أَوْفَرُ مَا صِيْلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِنْ أَضِيْفِيَائِكَ وَ خِيْرِيَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صِيْلٌ عَلَيْهِ صِيْلَةٌ لَا غَايَةَ لِعِدْدِهَا وَ لَا نِهَائَةَ لِمِدْدِهَا وَ لَا نَفَادَ لِأَمِدِّهَا اللَّهُمَّ وَ أَقِمَّ بِهِ الْحَقَّ وَ
أَدْحَضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ أَدَلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَذْلِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَ صَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ وَ صِيْلَهُ تُودِي إِلَى مُرَافَقَتِهِ سِيْلِهِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ
بِحُجْرَتِهِمْ وَ يَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَ أَعْنَا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوْقِهِ إِلَيْهِ وَ الاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَ اجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَ ائْمُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاةٍ وَ هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ
رَحْمَتَهُ وَ دَعَاءَهُ وَ خَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَ فَوْزًا عِنْدَكَ وَ اجْعَلْ صِيْلَاتِنَا بِهِ مَقْبُوْلَةً وَ دُنُوْبَنَا بِهِ مَغْفُوْرَةً وَ دُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَ
اجْعَلْ أَرْزَاقِنَا بِهِ مَبْسُوْطَةً وَ هُمُوْمِنَا بِهِ مَكْفِيَّةً وَ حَوَائِجِنَا بِهِ مَقْضِيَّةً وَ أَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَ أَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَ انْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةً
رَحِيْمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تُصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَ اسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَأْسِهِ وَ بِيَدِهِ رَبِّا رَوِيًا هَبِيْنَا
سَائِعًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ».

دعای عهد

یکی از دعاهائیکه مربوط به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه بوده و خواندن آن سفارش شده است، دعای عهد می باشد. از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) روایت شده که هر کس در صبح چهل روز دعای عهد را بخواند از یاوران قائم ما خواهد بود. و اگر قبل از ظهور حضرتش بمیرد خداوند او را از قبر خارج می کند و نیز به ازاء هر کلمه از این دعا هزار حسنه به او عطاء نموده و هزار سیئه گناه از او محو می کند. و آن دعا این است: «اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَ مَنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الرَّبُّورِ وَ رَبَّ الظِّلِّ وَ الْحُرُورِ وَ مَنْزِلَ الْقُرْآنِ [الْفُرْقَانِ] الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْاَنْبِيَاءِ [وَ] الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي

مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَ أَنْ رَجَعْتَكُمْ حَقًّا لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا وَ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَاكِرًا وَ نَكِيرًا حَقٌّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمُرْصِيَّادَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ وَ الْحَشْرَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعْدَ وَ الْوَعْدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ شَقِيًّا مَنْ خَالَفَكُمْ وَ سَبَّكُمْ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَيَّ مَا أَشْهَدْتَكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا وَلِيُّ لَكَ بَرِيءٌ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيْتُمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا أَسِيْخَطْتُمُوهُ وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَفَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَ خِدَّةٌ لِشَرِيكِهِ لَهُ وَ بَرَسُولِهِ وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلِيكُمْ وَ آخِرِكُمْ وَ نُصِرْتِي مُعَيَّدَةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ». و بعد از آن این دعا خوانده شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةَ نُورِكَ وَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَ صِدْرِي نُورَ الْإِيْمَانِ وَ فِكْرِي نُورَ النَّيِّاتِ وَ عَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَ دِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَ بَصِيرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَ سَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَ مَوَدَّتِي نُورَ الْمَوَالِمِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْقَاكَ وَ قَدْ وَفَيْتَ بَعْدِيكَ وَ مِيثَاقَكَ فَتَعَشَّيْنِي رَحْمَتَكَ [رَحْمَتِكَ] يَا وَلِيَّيَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ [مُحَمَّد] حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمَ بِقِسْطِكَ وَ النَّائِبَ بِأَمْرِكَ وَ لِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ بَوَارِ الْكَافِرِينَ وَ مُجْلَى الظُّلْمَةِ وَ مُبِيرَ الْحَقِّ وَ النَّاطِقَ بِالْحِكْمَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُزْتَقِبِ الْخَائِفِ وَ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةَ النَّجَاةِ وَ عِلْمَ الْهُدَى وَ نُورَ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَيْرٍ مِنْ تَقَمُّصٍ وَ اِرْتِدَى وَ مُجْلَى الْعَمَى [الْعَمَاءِ] الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيَّكَ وَ ابْنَ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ شَيْعَتَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَن يَمِينِهِ وَ عَن شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوَصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَ انصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَ اقْصِمْ قَاصِمِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ أَمْلًا بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ اتِّبَاعِهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

دعای اللهم عرفنی نفسک

مرحوم محمد بن ابراهیم نعمانی معروف به شیخ مفید در کتاب الغیبه از محمد بن همام رحمه الله نقل می کند که جعفر بن محمد بن مالک از قول عباد بن یعقوب حدیثی نقل می کند که او هم از یحیی بن یعلی نقل کرده که زراره رحمه الله در ضمن حدیثی از امام صادق (علیه السلام) شنیده است زمانی می آید که خداوند قلوب شیعیان را در زمان غیبت «قائم» امتحان می کند. زراره می گوید اگر آن زمان را درک کردم چه کار کنم؟ حضرت فرمودند: یا زراره هر گاه آن زمان را درک کردی اینچنین دعا کن: اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي نَفْسِكَ فَأَنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَأَنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ لِلَّهِمَّ عَرَّفْنِي حُجَّتَكَ فَأَنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ صَلَّتُ عَنْ دِينِي

زمانهای دعا

شب جمعه

یکی از اوقاتی که دعا برای حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) در آن بسیار شایسته می باشد، شب جمعه است که البته چند

موضوع به آن دلالت دارد: اول: اینکه روز جمعه اختصاص به حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) دارد پس دعا برای حضرتش در شب آن نیز بسیار شایسته و مغتنم است. دوم: طبق روایتی که صاحب کتاب لطائف المعارف ذکر فرموده است شب جمعه موقع عرضه اعمال به خدمت حضرت ولی عصر (علیه السلام) می باشد. سوم: اخبار و روایاتی که انسان را تشویق و ترغیب به دعا کردن در شب جمعه می نماید به ضمیمه روایاتی که بیان گر این موضوع است که در دعا کردن ولی نعمت و امام خود را مقدم بدارید نتیجه دعا برای حضرت حجت ارواحنا فداه در شب جمعه بسیار مناسب است. چهارم: در بعضی از کتب معتبره مثل بحار ذکر شده است از اعمال شب جمعه این است که صد مرتبه بگوید: اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم و اهلك اعدوهم من الجن و الانس من الاولین و الآخیرین

روز جمعه

روز جمعه از وجوه متعددی اختصاص و انتساب به حضرت حجت بن الحسن عجل الله فرجه دارد چرا که ولادت با برکت آن حضرت، انتقال امامت به ایشان، وقوع ظهور، استیلاء و غلبه ایشان بر اعدائش، أخذ عهد و میثاق برای ایشان و اجداد طاهرینش و اختصاص لقب «قائم (علیه السلام)» از جانب خداوند متعال، همه و همه در روز جمعه اتفاق افتاده است لذا این جهات متعدد انسان را بر می انگیزاند که سعی و تلاش بیشتری در دعا برای آن عزیز و طلب ظهورش داشته باشد. زیارت امام زمان (علیه السلام) در روز جمعه: السلام علیک یا حجه الله فی ارضه، السلام علیک یا عین الله فی خلقه، السلام علیک یا نور الله الذی یهتدی به المهتدون و یفرج به عن المؤمنین السلام علیک ایها المهدب الخائف، السلام علیک ایها الولی الناصح، السلام علیک یا سفینه النجاه، السلام علیک یا عین الحیاء، السلام علیک صلی الله علیک و علی آل بیتک الطیبین الطاهرین، السلام علیک عجل الله لک ما وعدک من النصر و ظهور الامر. السلام علیک یا مولای، أنا مولاک، عارف بأولاک و أخراک، أتقرب الی الله تعالی بک و بآل بیتک و أنتظر ظهورک و ظهور الحق علی یدیک و أسئل الله أن یصلی علی محمد و آل محمد و أن یجعلنی من المنتظرین لک و التابعین و الناصرین لک علی اعدائک و المستشهدین بین یدک فی جملة أولیائک. یا مولای یا صاحب الزمان صلوات الله علیک و علی آل بیتک. هذا یوم الجمعة و هو یومک الموقوع فی ظهورک و الفرج فی المؤمنین علی یدیک و قتل الکافرین بسیفک. و أنا یا مولای فی ضیفک و جارک و انت یا مولای کریم من اولاد الکرام و مأمور بالضيفه و الإجاره، فأضفنی و أجرنی صلوات الله علیک و علی اهل بیتک الطاهرین. سید بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله می گوید: من بعد از این زیارت حضرت را در برابر خود تصوّر می کنم و اشاره به حضرتش نموده و می گویم: نزیلک حيث ما اتجهت رکابی و ضیفک حيث کنت من البلاد هر کجا که راحله ی من روی آورد به سوی تو فرود می آیم و در هر شهری از شهر باشم مهمان تو هستم. اعمال مستحب دیگری نیز برای روز جمعه نقل شده است که به بعضی از آنها اشاره می شود. برای تعجیل در فرج مستحب است انسان بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند و صد مرتبه استغفار کرده، صد مرتبه اینچنین صلوات بفرستد: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم». و همچنین امام صادق (علیه السلام) از پدران گرامیش نقل کرده می فرماید: کسی که پس از نماز جمعه هفت مرتبه بگوید: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج آل محمد» از اصحاب و یاران حضرت قائم صلوات الله علیه می شود. دیگر از دعاهایی که در روز جمعه مستحب بوده و خواندن آن شهرت دارد، دعای شریف ندبه است که در بخش ادعیه بیان شد. و نیز از اعمال مورد تأکید در روز جمعه صلوات ضرب اصفهانی است که ضمن نقل داستان آن، اصل صلوات از کتاب صحیفه مهدیه ذکر می گردد. و قضیه آن بدین شرح است که سید جلیل القدر علی بن طاووس رحمه الله می فرماید: صلوات ضرب اصفهانی صلواتی است بر پیغمبر و آل او (علیهم السلام) که از ناحیه مقدسه مولای ما حضرت صاحب العصر و الزمان ارواحنا فداه روایت شده است. این صلوات حائز اهمیت فراوانی است که اگر به جهت عذری نتوانستی تعقیب عصر جمعه را انجام دهی، هرگز این صلوات را ترک مکن زیرا این سرّی

است که خدای متعال ما را به آن آگاه نموده است. عده‌ای از کسانی که بارها از آنها نام برده ام با سند خود از جدم ابو جعفر طوسی رحمه الله با سلسله سند معتبر از یعقوب بن یوسف ضرباب غسانی برای من نقل کرده اند که وی هنگام بازگشت از اصفهان چنین تعریف کرد: در سال دویست و هشتاد و یک هجری قمری با عده‌ای از همشهری های اهل تسنن عازم سفر حج شدیم، چون به مکه مشرفه رسیدم، یکی از آنها پیش قدم شد و در محله‌ای - که میان بازار بود - برای ما خانه‌ای اجاره کرد. آنجا خانه‌ی حضرت امام رضا (علیه السلام) مشهور شده بود. در آن خانه پیر زن گندم گونی زندگی می کرد. چون فهمیدم که آن خانه معروف به دارالرضا (علیه السلام) است از پیر زن پرسیدم: تو چه نسبتی با صاحبان این خانه داری؟ و چرا این خانه دارالرضا (علیه السلام) نامیده شده؟ گفت: من از دوستان اهل بیت هستم و این خانه، خانه‌ی امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام) است که امام حسن عسکری (علیه السلام) مرا در این خانه ساکن نموده است و من از خدمتگزاران آن حضرت بودم. چون این سخن را از او شنیدم با او مانوس شدم و این راز را از رفقای سنی خود پنهان کردم. مدتی که در آنجا بودیم برنامه ما چنین بود موقعی که شب از طواف خانه‌ی خدا بر می گزشتیم در ایوان خانه می خوابیدیم و درب خانه را می بستیم و پشت آن سنگ بزرگی می گذاشتیم (که از سنگینی آن را می غلطانیدیم). در آن ایوانی که ما می خوابیدیم شبهای متعدد نوری را مثل نور مشعل می دیدم. و مشاهده می کردم که درب خانه باز می شد بدون اینکه کسی از ما درب را باز کند، شخصی میانه اندام و گندمگون متمایل به زرد با اندامی زیبا را دیدم که در چهره‌ی زیبای او اثر سجده نمایان بود، دو پیراهن و عبای نازکی روی آن بر تن کرده و نعلینی پوشیده بود، وارد می شد و به اطاقی که پیر زن در آن بود بالا می رفت. و پیر زن به ما می گفت: کسی جز دخترم به اطاق من نمی آید. هنگامی که از پله‌ها بالا می رفت نوری را می دیدم که بر ایوان می تابید. بعد همان نور را در آن اطاق می دیدم بدون اینکه چراغی روشن باشد. همراهان من همین نور را دیدند و گمان می کردند که آن شخص صاحب دختر پیر زن می باشد که در عقد متعه‌ی اوست و می گفتند: این علوی‌ها متعه را جازم می دانند و این به گمان خودشان حرام بود. ما می دیدیم که آن شخص می آمد و می رفت و سنگ پشت درب به همان حالتی بود که ما گذاشته بودیم و ما از ترس اسباب و اثاثیه خود، درب را می بستیم و کسی نبود که درب را باز کند یا ببندد. ولی آن شخص داخل می شد و خارج می گشت و سنگ به همان حالت پشت درب بود تا وقتی که می خواستیم خارج بشویم کنار می گذاشتیم. چون این جریان را دیدم قلبم به تپش افتاد و در وجودم هیبت او نمایان شد به آن پیر زن ملاطفت نمودم و دوست داشتم قضیه‌ی این شخص را بدانم. به او گفتم: فلانی دوست دارم بدون اطلاع دوستانم و محرمانه سئوالی از شما پرسم. چون دیدی رفقایم نیستند بیا تا در مورد مسأله‌ای از تو سئوال کنم. او در جواب من بلافاصله گفت: من هم می خواهم رازی را با تو در میان بگذارم اما تا حال به خاطر رفقای تو فرصتی پیش نیامده است. گفتم می خواهی چه بگویی؟ گفت: به تو می گوید - و کسی را نام نبرد - با رفقا و شرکای خود خشونت و درشتی مکن و با آنان دشمنی و نزاع نداشته باش زیرا آنها دشمنان تو هستند و با آنها مدارا کن. گفتم: چه کسی این سخن را می گوید؟ گفت: من می گویم. از هیبتی که از او در دلم افتاده بود جرأت نکردم دوباره سئوال را تکرار کنم. گفتم: منظورت کدام رفقای من است؟ خیال می کردم منظورش رفقای بود که با آنها به حج مشرف شده بودم. گفت: شرکائی که در شهر تو هستند و در خانه ات با تو زندگی می کنند. البته میان من و آنها بگو مگویی در دین شده بود که از من سخن چینی شده بود و من به همین جهت فرار کردم و مدتی به صورت مخفیانه زندگی کردم، بعد متوجه شدم که آنها از من سخن چینی کرده بودند. به پیر زن گفتم: تو چگونه از موالیان امام رضا (علیه السلام) هستی؟ گفت: من خدمتگذار حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) بودم. چون این مطلب را باور کردم با خود گفتم: خوب است درباره حضرت غائب صلوات الله علیه از او سئوال کنم؟ و گفتم: تو را به خدا آیا او را دیده‌ای؟ گفت: ای برادر من او را ندیده‌ام، من با خواهرم - که باردار بود - از شهر خود بیرون آمدم و امام حسن (علیه السلام) به من مژده داد که در آخر عمرم او را خواهم دید و فرمود: برای او چنان خواهی بود که برای من هستی. من از آن روز مدتی است که در این شهر هستم، اکنون با نامه و نفقه‌ی یک

نفر خراسانی - که زبان عربی را خوب می‌داند - آمده ام، او سی دینار به من داده و مرا مأمور کرده تا امسال به حج مشرف شوم، من به شوق دیدار او از شهرم بیرون آمده ام راوی می‌گوید: در این لحظه به دلم افتاد که آن شخصی که بعضی از شبها به آن خانه می‌آید همان محبوب دلهاست. ده درهم صحیح که سکه رضویه بود همراه داشتم که نذر کرده بودم تا در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم، آنها را بیرون آورده و به آن پیر زن دادم و با خود گفتم: اگر اینها را به فرزندان حضرت زهرا (علیها السلام) بدهم بهتر است از اینکه در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم و ثوابش بیشتر است. به او گفتم: این پولها را به مستحقین از اولاد حضرت فاطمه (علیها السلام) بده و یتیم این بود که شخصی را که دیده ام پولها را می‌گیرد و به آنها می‌دهد. پولها را گرفت و به اطاق بالا رفت پس از ساعتی آمد و گفت: او می‌فرماید: ما در آنها حقی نداریم در آنچه یتیم کرده ای قرار بده. ولی این سکه رضوی را عوض آن از ما بگیر و در آن مکانی که نذر کرده ای بیاندازم. همانطور که فرموده بود، انجام دادم و با خود گفتم: این همان است که مأمور بودم از طرف او انجام بدهم! یعنی حضرت حجت صلوات الله علیه است پس از آن نسخه ای از توقیعی که به سوی قاسم بن علاء در آذربایجان صادر شده بود همراه من بود، به او گفتم: این نسخه را به کسی که توقیعات و نامه های حضرت امام غائب صلوات الله علیه را دیده نشان می‌دهی؟ گفت: بده به من، من می‌شناسم. نسخه را به او دادم و گمان کردم که آن پیر زن می‌تواند خوب بخواند. گفت: اینجا نمی‌توانم بخوانم. به اطاق رفت. سپس آمد و گفت: این توقیع صحیح است و در آن توقیع چنین نوشته شده بود: (مژده می‌دهم شما را به مژده ای که به کسی نداده ام.) آنگاه گفت: او به تو می‌فرماید: هرگاه بخواهی به پیامبر صلوات بفرستی چگونه صلوات می‌فرستی؟ گفتم می‌گویم: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد کأفضل ما صلیت و بارکت و ترخمت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید» گفت: نه چون خواستی صلوات بفرستی به همه آنها صلوات بفرست و هر کدام را نام ببر. گفتم: آری. چون فردا شد آن پیر زن آمد و همراه خود دفتر کوچکی داشت. گفت: او به تو می‌گوید: چون خواستی بر پیامبر صلوات بفرستی طبق این نسخه بر او و اوصیاء او صلوات بفرست. نسخه را گرفتم و اکنون به آن عمل می‌کنم. چند شب دیدم که او از اطاق پایین می‌آید و نور چراغ همچنان روشن است و من درب را می‌گشودم و دنبال آن نور می‌رفتم ولی کسی را ندیدم فقط آن نور را مشاهده می‌کردم. تا اینکه وارد مسجدی شد. گروهی از مردم شهرهای مختلف را دیدم که به درب خانه می‌آمدند، برخی نامه هایی به آن پیر زن می‌دادند و پیر زن نیز نوشته هایی به آنها می‌داد و با هم دیگر حرف می‌زدند ولی من سخنان آنها را نمی‌فهمیدم و برخی از آنها را هنگام برگشت در راه دیدم، تا اینکه وارد بغداد شدم. نسخه ی دفتری که از ناحیه حضرت بود چنین بود: بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی محمد سید المرسلین و خاتم النبیین و حجة رب العالمین المنتجب فی الميثاق المصطفى فی الظلال المطهر من كل آفة البریء من كل عیب المؤمل للنجاة المرتجى للشفاعة المفوض إليه دین الله اللهم شرف بنیانه و عظم برهانه و أفلح حجتته و ارفع درجته و أضئ نوره و بیض وجهه و أعطه الفضل و الفضیلة و الدرجة و الوسیلة الرفیعة و ابعثه مقاما محمودا یغبطه به الأولون و الآخرون و صل علی امیر المؤمنین و وارث المرسلین و قائد الغر المحجلین و سید الوصیین و حجة رب العالمین و صل علی الحسن بن علی امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی حسین بن علی امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی محمد بن علی امام المؤمنین و حجة رب العالمین و صل علی جعفر بن محمد امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی محمد بن علی امام المؤمنین و حجة رب العالمین و صل علی جعفر بن محمد امام المؤمنین و حجة رب العالمین و صل علی موسی بن جعفر امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی بن علی بن علی امام المؤمنین و حجة رب العالمین و صل علی بن علی بن علی امام المؤمنین و حجة رب العالمین و صل علی الخلف الصالح الهادی المهدی امام الهدی امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین اللهم صل علی محمد و علی أهل بیته الأئمة الهادین العلماء الصادقین

الأبرار المتقين دعائم دينك و أركان توحيدك و تراجمه و حيك و حججك على خلقك و خلفائك في أرضك الذين اخترتهم لنفسك و اصطفيتهم على عبادك و ارتضيتهم لدينك و خصصتهم بمعرفتك و جلتهم بكرامتك و غشيتهم برحمتك و ربيتهم بنعمتك و غذيتهم بحكمتك و ألبيتهم من نورك و رفعتهم في ملكوتك و حففتهم بملائكتك و شرفتهم بنبيك صلواتك عليه و آله اللهم صل على محمد و عليهم صلاة كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها إلا أنت و لا يسعها إلا علمك و لا يحصيها أحد غيرك اللهم صل على وليك المحيى سنتك القائم بأمرك الداعي إليك الدليل عليك و حجتك على خلقك و خليفتك في أرضك و شاهدك على عبادك اللهم أعز نصره و مد في عمره و زين الأرض بطول بقائه اللهم اكفه بغى الحاسدين و أعذه من شر الكافرين و ازجر عنه إرادة الظالمين و خلصه من أيدي الجبارين اللهم أعطه في نفسه و ذريته و شيعة و رعيته و خاصته و عامته و عدوه و جميع أهل الدنيا ما تقر به عينه و تسر به نفسه و بلغه أفضل ما أمله في الدنيا و الآخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللهم جدد به ما محى من دينك و أحيى به ما بدل من كتابك و أظهر به ما غير من حكمك حتى يعود دينك به و على يديه غضا جديدا خالصا مخلصا لا شك فيه و لا شبهة معه و لا باطل عنده و لا بدعة لديه اللهم نور بنوره كل ظلمة و هد بركنه كل بدعة و اهدم بعزته كل ضلالة و اقصم به كل جبار و أخمد بسيفه كل نار و أهلك بعدله كل جائر و أجر حكمه على كل حكم و أذل بسطانه كل سلطان اللهم أذل كل من ناواه و أهلك كل من عاداه و امكر بمن كاده و استأصل من جحد حقه و استهان بأمره و سعى في إطفاء نوره و أراد إخماد ذكره اللهم صل على محمد المصطفى و على المرتضى و فاطمة الزهراء و الحسن الرضا و الحسين المصفا و جميع الأوصياء مصايح الدجى و أعلام الهدى و منار التقى و العروة الوثقى و الحبل المتين و الصراط المستقيم و صل على وليك و ولاة عهده و الأئمة من ولده و مد في أعمارهم و زد في آجالهم و بلغهم أفضل آمالهم دينا و دنيا و آخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و اين شرح دعایی بود که به صلوات ضراب اصفهانی مشهور است که طبق فرموده سید بن طاووس خواندن آن بسیار مورد تأکید است.

شب قدر

شب قدر شبی است که تقدیرات یکسال انسان رقم زده می شود و ملائکه آن مقدرات را بر امام زمان (علیه السلام) عرضه می کنند لذا با دعا برای حضرت حجت بن الحسن (علیه السلام) خود را مشمول دعا آن حضرت قرار می دهیم چرا که آن امام مهربان هر کس که ایشان را دعا کند مورد لطف خود قرار داده او را دعا می فرمایند و پر واضح است که اگر کسی در شب قدر مورد دعای حضرت قرار گیرد مقدرات نیک و خوبی برای او رقم زده خواهد شد. لذا شب قدر یکی از مناسب ترین اوقات جهت دعا برای حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد که البته دعاهایی نیز در این مورد ذکر شده است. به عنوان نمونه نقل شده است که حضرت امام زین العابدین (علیه السلام) در شب قدر این دعا را زیاد می خواندند: اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحَجَّةُ بْنُ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ ناصِرًا وَ دَلِيلاً وَ عِينًا حَتَّى تَسْكُنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تَمَتَّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا. او همچنین دعای دیگری که خواندن آن در شب قدر مستحب می باشد بدین شرح است: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ إِلَيْكَ الْمَشْتَكِي. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَدِيمُ وَ الْآخِرُ الدَّائِمُ وَ الرَّبُّ الْخَالِقُ وَ الدَّيَّانُ يَوْمَ الدِّينِ، تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِلا مَغَالِبَةٍ وَ تَعْطِي مَنْ تَشَاءُ بِلا مَنِّ وَ تَضَعُ مَنْ تَشَاءُ بِلا ظَلَمٍ وَ تَدَاوِلُ الْايامَ بَيْنَ النَّاسِ يَرْكَبُونَ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ أَسْأَلُكَ يا ذالْجَلالِ وَ الْاِكرامِ وَ الْعِزَّةِ الَّتِي لا تَرَامُ وَ أَسْأَلُكَ يا رَحمانَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَعْجَلَ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَرَجنا بِفَرَجِهِمْ.

روز عاشورا

از روزهایی که دعا و توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه تأکید شده است روز عاشورا است. دعاهایی که در کتاب اقبال جلد ۲ ص ۶۹ و مزار و زاد المعاد ص ۳۸۴ از امام صادق (علیه السلام) روایت شده است دال بر این مطلب است. و سر

این قضیه هم در این است که خدای تبارک و تعالی وعده داده است تمام بلاها و مصائبی که در این روز بر مولایمان حضرت سید الشهداء وارد شده است را توسط خلف صالح او حضرت بقیه الله الاعظم بگیرد. چنانچه روایات نیز به آن دلالت دارد. مثلا در دعای ندبه می خوانیم (این الطالب بدم المقتول بکربلاء) یعنی کجاست کسی که به خونخواهی مقتول کربلا بر می خیزد و یا در خود زیارت عاشوراء در دو مورد اشاره به این موضوع شده است. مورد اول: «و أن یرزقنی طلب ثاری مع امام هدی ظاهر ناطق بالحق منکم» از خدا می خواهم که خونخواهی شما (سید الشهداء) را به همراهی امام هدایت، روزی من نماید. امام هدایتی که به صورت آشکار باز گو کننده حقیقت است و از شما اهل بیت می باشد. و یا در جای دیگری از این زیارت شریف دارد: «فأسئل الله الذی اکرم مقامک و اکرمنی ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور من اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله» از خدایی که مقام و منزلت شما سید الشهداء را بزرگ داشت و به سبب شما من را نیز بزرگی بخشید، می خواهم تا خونخواهی شما را به همراه امام نصرت یافته که از اهل بیت حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) می باشد رزق من قرار دهد. پس مؤمن هر گاه در این روز متذکر مصائب امام مظلوم و شهید حضرت سید الشهداء (علیه السلام) گردد و متوجه این موضوع شود که خداوند متعال برای آن امام شهید انتقام گیرنده ای مقدر ساخته است، ایمان و علاقه او به آمدن منتقم انگیزه می گردد تا برای حضرت مهدی (علیه السلام) دعا کند و ظهور آن منتقم را از پروردگار عالم طلب کند لذا همین درخواست در بعضی دعاهاى مربوط به این روز ذکر گردیده است. به همین جهت کسی که اینچنین امر با عظمتی را از خداوند طلب کند به اجر و ثواب بسیار زیادی فائز می گردد و آن طلب انتقام خون سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) است. برای روز عاشورا اعمالی ذکر شده است که به بعضی از آنها اشاره می کنیم. یکی از مهمترین اعمال در روز عاشورا خواندن زیارت عاشورا می باشد که مورد تأکید قرار گرفته. البته استمرار در خواندن زیارت عاشورا در روزهای دیگر نیز اثرات عجیبی داشته چهل روز مداومت در خواندن آن برای گشایش مشکلات بسیار تجربه شده است. به عنوان نمونه به داستانی درباره ی اثرات زیارت عاشورا اشاره می شود: آقای حاج ملا حسن یزدی که مردی صالح و با تقوا و مورد اعتماد بوده و عمری را در شهر نجف به عبادت و زیارت سپری کرده است از جناب آقای محمدعلی یزدی که او نیز شخصی فاضل و صالح و مورد اعتماد است نقل می کند که در همسایگی ما مردی زندگی می کرد که از دوران کودکی با هم بزرگ شده بودیم و نزد معلمی درس می خواندیم تا اینکه هر دو بزرگ شدیم. و او به شغل عشاری مشغول بود تا زمانیکه مرگ او فرا رسید. هنوز یک ماه از زمان فوت او نگذشته بود او را در خواب دیدم که شکل و قیافه ی نیکویی دارد و در نعمتهای خداوند غوطه ور است به او گفتم که من تو را می شناختم و می دانم که ابتدا و انتهای کار تو مورد رضایت خداوند نبوده و شغل تو سزاوار عذاب جهنم است چه کار کرده ای که به این مقام رسیدی؟ او در جواب من گفت: همینطور است که گفتم من در شدیدترین عذابها بودم تا اینکه دیروز همسر استاد اشرف حداد فوت نمود و او را در این مکان دفن کردند. و به موضعی در حدود پنج متری آنجا اشاره کرد. در شب دفن او حضرت ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) سه مرتبه به دیدار او تشریف آوردند و در مرتبه سوم امر فرمودند که عذاب از این مقبره برداشته شود. و در این موقع بود که حال ما نیکو شد و در نعمت و آسایش قرار گرفتیم. پس در حالی که متحیر بودم از خواب بیدار شدم. چون استاد اشرف حداد را نمی شناختم، به بازار آهنگرها رفتم و سراغ او را گرفتم تا اینکه او را پیدا نمودم. از او سؤال کردم آیا همسری داری؟ گفت: آری دیروز فوت کرد و او را در فلان مکان دفن کردیم (و اسم همان مقبره را ذکر کرد). گفتم: او به زیارت ابی عبد الحسین (علیه السلام) رفته بود؟ گفت: نه. گفتم: مصائب امام حسین را ذکر می کرد؟ گفت: نه. گفتم: برای امام حسین (علیه السلام) مجلس عزا برپا می کرد؟ گفت: نه. سپس پرسید چه می خواهی؟ و من خواب را برای او نقل کردم و او گفت که همسرش هر روز زیارت عاشورا می خواند و بر آن مواظبت داشت. عمل دیگری را جناب عبدالله بن سنان از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) نقل می کند و می گوید: در روز عاشورا بر مولایم امام جعفر صادق (علیه السلام) وارد شدم در حالیکه رنگ چهره ایشان تغییر کرده بوده و اشک همچون گوهر بر گونه های مبارکش

جاری بود. عرض کردم: چه چیز سبب گریه شما شده است - خداوند شما را گریان نگرداند فرمودند: آیا نمی دانی در مثل امروز مصیبت بر امام حسین (علیه السلام) وارد شده است. عرض کردم: بله ای آقای من، به این جهت خدمت شما رسیده ام که از علم شما توشه ای بگیرم و درباره اعمال امروز (عاشورا) از شما استفاده کنم. حضرت فرمودند: از هر چه می خواهی سؤال کن. عرض کردم: نظر شما درباره روزه امروز چیست؟ فرمودند: چنین روزی را روزه بگیر بدون اینکه از شب اراده و نیت روزه نمایی و افطار کن بدون اینکه شادی کنی و این روزه را روزه ی کامل قرار مده (کنایه از اینکه مانند روزه داران از خوردن و آشامیدن امساک کن) یک ساعت بعد از نماز عصر با شربتی از آب افطار کن، زیرا در مثل چنین ساعتی از روز جنگ بر آل رسول خدا (صلی الله علیه و آله) تمام شد و فتنه ی آن خاموش گشت در حالی که سی نفر از آل رسول (صلی الله علیه و آله) بر روی زمین افتاده بودند که این موضوع برای رسول خدا (صلی الله علیه و آله) بسیار سخت بود. اگر در آن روز، حضرت زنده بودند خود ایشان برای آنها عزاداری می کردند. آنگاه حضرت امام صادق (علیه السلام) به شدت گریستند به طوری که محاسن مبارک ایشان از اشک چشمانش تر شد. سپس فرمودند: خداوند نور را در روز جمعه که مصادف با اول ماه رمضان بود آفرید و تاریکی را در روز چهارشنبه روز دهم محرم خلق کرد و برای هر کدام از آن دو، روش و راه روشنی قرار داد. ای عبدالله بن سنان! بهترین عمل در این روز آن است که به سراغ لباس های پاکیزه بروی و آن را بیوشی و تسلب کنی! عرض کردم تسلب یعنی چه؟ حضرت فرمودند: مانند صاحبان مصیبت عباي خود را بگشا و آستین لباست را از آرنج باز کن و به شکل و قیافه ی مصیبت زدگان و عزاداران باش پس از آن به زمین متروک یا مکان خلوتی می روی و هنگام ظهر چهار رکعت نماز با خشوع و رکوع و سجود نیکو بجای آورده و در هر دو رکعت سلام می دهی در رکعت اول بعد از حمد سوره «قل یا ایها الکافرون» و در رکعت دوم بعد از حمد سوره «قل هو الله احد» را می خوانی بعد از سلام نماز دو رکعت دیگر نماز خوانده در رکعت اول آن بعد از حمد سوره احزاب و در رکعت دوم آن بعد از حمد سوره منافقون را تلاوت می کنی بعد از تمام شدن نماز روی خود را به سوی قبر مطهر ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) می کنی و در این حال قتلگاه آن حضرت و یاران و فرزندان و اهل بیتش را در نظرت تصوّر می کنی و بر او سلام و درود می فرستی و بر قاتلین آن حضرت لعنت می کنی و از کار آنها بیزاری می جویی. خداوند متعال به سبب این عمل تو را در بهشت به درجات عالی می رساند و گناهان تو را می ریزد. آنگاه از هر جا که هستی چند قدمی بر می داری و حرکت کرده می گویی: «اَنَا اللهُ وَ اَنَا الیه راجعون رضاً بقضاء الله و تسليماً لأمره» در همه این حالات با حزن و اندوه زیاد باش و در این روز خدای سبحان را بیشتر یاد کن و بسیار ذکر «اَنَا اللهُ وَ اَنَا الیه راجعون» را تکرار کن چون با آن حال چند گام برداشتی در همان جایی که نماز خواندی بایست. سپس بگو: اللهم عذب الفجرة الذين شاقوا رسولك و حاربوا اوليائك و عبدوا غيرك و استحلوا محارمك و العن القادة و الأتباع و من كان منهم فخب و أوضع معهم و او رضى بفعالهم لعناً كثيراً. اللهم و عجل فرج آل محمد و اجعل صلواتك عليه و عليهم و استنقذهم من ایدی المنافقين المضلین و الكفرة الجاحدين و افتح لهم فتحاً سیراً و أتح لهم روحاً و فرجاً قريباً و اجعل لهم من لدنك على عدوك و عدوهم سلطاناً نصيراً. سپس دستهای خود را بلند کن و در قنوت این دعا را بخوان و در حالیکه به سوی دشمنان آل محمد اشاره می کنی بگو: اللهم ان كثيراً من الأمة ناصبت المشي تخفظين من الأئمة، و كفرت بالكلمة، و عكفت على القادة الظلمة، و هجرت الكتاب و السنة، و عدلت عن الحبلين اللذين أمرت بطاعتيهما، و التمسك بهما، فأماتت الحق، و جارت عن القصد، و مالأت الأحزاب، و حرقت الكتاب، و كفرت بالحق لما جائها، و تمسكت بالباطل لما اعترضها، و ضيعت حقاك، و أضلت خلقك، و قتلت أولاد نبيك، و خيرة عبادك، و حملة علمك، و ورثة حكمتك و وحيك. اللهم فزلزل أقدام أعدائك و أعداء رسولك و أهل بيت رسولك. اللهم و أخرب ديارهم، و أفل سراحهم، و خالف بين كلمتهم، و فت في أعضادهم و أوهن كيدهم، و اضربهم بسيفك القاطع، و ازمهم بحجرك الدامغ، و طمهم بالبلاء طمًا، و قهم بالعذاب قماً، و عذبهم عذاباً نكراً، و أخذهم بالسنين و المثلات التي أهلكت بها أعدائك، إنك ذو نعمة من المجرمين. اللهم إن سبتك ضائعة، و أحكامك معطلة، و عثرة نبيك في الأرض هائمة. اللهم فأعن الحق و أهله، و اقمع

الْبَطْلَ وَأَهْلَهُ، وَمَنْ عَلَيْنَا بِالنَّجَاءِ، وَاهْدِنَا إِلَى الْإِيمَانِ، وَعَجِّلْ فَرَجَنَا، وَانظُمُهُ بِفَرَجِ أَوْلِيَائِكَ، وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وُدًّا، وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَفِدَاءً. اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ عِيدًا، وَاسْتَهْلَ بِهِ فَرَحًا وَمَرَحًا، وَخَذَ آخِرَهُمْ كَمَا أَخَذْتَ أَوْلَهُمْ، وَأَضْعِفِ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ وَالتَّنْكِيلَ عَلَى ظَالِمِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ، وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ، وَأَبْرِ حُمَاتِهِمْ وَجَمَاعَتَهُمْ. اللَّهُمَّ وَضَاعِفْ صِلَمَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ، الْعِتْرَةِ الضَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَدَلَّةِ، بِقِيَّةِ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ الْمُبَارَكَةِ. وَأَعْلِ اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ، وَأَفْلِحْ حُجَّتَهُمْ، وَاكْشِفِ الْبَلَاءَ وَاللَّوَاءَ، وَخَنَادِسَ الْأَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ، وَتَبِّتْ قُلُوبَ شَيْعَتِهِمْ وَحَزْبِكَ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَوِلَايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ، وَأَعْنِهِمْ وَامْنَحُهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ، وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا مَشْهُودَةً، وَأَفَاتًا مَحْمُودَةً مَسْمُودَةً، يُوشِكُ فِيهَا فَرَجُهُمْ، وَتُوجِبُ فِيهَا تَمْكِينَهُمْ وَنُصْرَتَهُمْ، كَمَا ضَمِنْتَ لِأَوْلِيَائِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسِّرَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا). اللَّهُمَّ فَاكْشِفْ عُمْتَهُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ الضَّرِّ إِلَّا هُوَ، يَا أَحَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ، وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ، أَلَسَائِلَ لَكَ، أَلْمُقْبِلُ عَلَيْكَ، أَللَّاجِئُ إِلَى فَنَائِكَ، أَلْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي، وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عِلَائِي وَنَجْوَايَ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ رَضِيَتْ عَمَلُهُ، وَقَبِلَتْ نُسُكُهُ، وَنَجَّيْتَهُ بِرَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ. اللَّهُمَّ وَصِلْ أَوْلَا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، بِأَكْمَلِ وَأَفْضَلِ مَا صَدَّقْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ بِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صِلَمَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَالِيَتِهِمْ، وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شَيْعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ الْمُتَنَجِّبَةِ، وَهَبْ لِي التَّمَسُّكَ بِحَبْلِهِمْ، وَالرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ، وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ. سپس صورت خود را به زمین بمال و بگو: یا مَنْ يَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ، فَلِمَكَ الْحَمْدُ مَحْمُودًا مَشْكُورًا، فَعَجَّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ، وَفَرَجْنَا بِهِمْ، فَإِنَّكَ ضَمِنْتَ إِعْزَازَهُمْ بَعْدَ الدَّلَّةِ، وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْفَلَّةِ، وَإِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ، يَا أَصْدَقَ الصِّادِقِينَ، وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. فَاسْتَمْلِكْ يَا إِلَهِي وَسَيْدِي، مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، بَسْطِ أَمْلِي وَالتَّجَاوُزِ عَنِّي، وَقَبُولِ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ، وَالزِّيَادَةِ فِي أَيَّامِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدِ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدْعَى فَيَجِيبُ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمُؤَالَاتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ، وَتُرِينِي ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا فِي عَافِيَةٍ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سپس سر خود را به سوی آسمان بلند نموده و بگو: أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ، فَأَعِدْنِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ ابْنِ سَنَانِ ائِينَ عمل از حج و عمره مستحبی بهتر است. عمره ای که همه اموالت را در آن انفاق کنی و خود را به زحمت بیندازی و از اهل و فرزندان مفارقت نمایی. بدان هر کس در چنین روزی این نماز را بخواند و از روی اخلاص این دعا را بخواند و این عمل را در حال یقین و تصدیق انجام دهد، خدای متعال ده خصلت به او عطا کند از جمله: از مرگ بد حفظ می کند و از بدیها و فقر ایمن می سازد تا زنده است دشمن را بر او غالب نمی کند و از بیماریهای جنون و جذام و برص او و فرزندانش را تا چهار پشت نگه می دارد و شیطان راه نفوذ بر او و دوستان و فرزندانش تا چهار پشت را ندارد. ابن سنان می گوید: از خدمت حضرت صادق (علیه السلام) مرخص شدم در حالیکه می گفتم: حمد و سپاس خدای را که بر من منت نهاد تا شما و محبت شما را بشناسم و از احسان و رحمت او درخواست می نمایم که مرا بر طاعت واجب شما یاری نماید. عمل مستحب دیگری را جناب صالح بن عقبه از پدرش و او هم از امام باقر (علیه السلام) نقل می کند که حضرت فرمودند: کسی که در ماه محرم در روز عاشورا امام حسین (علیه السلام) را زیارت کند و آن را با حالت گریه در حرم ادامه دهد، در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد در راه اسلام خداوند را ملاقات می کند و ثواب هر جهاد و حج و عمره مانند کسی است که همراه حضرت رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و امامان هدایتگر حج و عمره کرده همراه آن حضرات جنگیده باشد. راوی گوید: عرض کردم فدایت شوم. کسانی که در شهرها و مناطق دور هستند و امکان تشریف به حرم آن حضرت را در چنین روزی ندارند چه کنند؟ حضرت فرمودند: اگر کسی نمی تواند از نزدیک زیارت کند به صحرايي برود یا در خانه ی خود به پشت بامی بلند برود و با اشاره به طرف حضرت سلام نماید و بر

قاتلان حضرت با جدیت تمام نفرین کند پس از آن دو رکعت نماز بخواند و این عمل بایستی پیش از زوال آفتاب باشد آنگاه بر امام حسین (علیه السلام) ناله کند و گریه نماید. و اگر در حال تقیه نیست به خانواده اش امر کند تا گریه کنند و اقامه ی عزا نمایند و ناله و شیون کنند و به جهت مصیبت امام حسین (علیه السلام)، به یکدیگر تسلیت بگویند اگر این عمل را چنانکه گفتم انجام دهند من همه این ثوابها را از ناحیه خداوند متعال ضامن هستم. عرض کردم: فدایت کردم شما ضامن و عهده دار هستید؟ فرمود: آری من برای کسی که این عمل را انجام دهد ضامنم. عرض کردم چگونه به یکدیگر تسلیت بگویند؟ فرمود: بگویند: أعظم الله أجورنا بمصابنا بالحسين وجعلنا و اياكم من الطالبين بثاره مع وليه الامام المهدي من آل محمد (عليهم السلام)

دوشنبه و پنج شنبه

خدای تبارک و تعالی در قرآن می فرماید: «قل اعملوا فیسری الله عملکم و رسوله و المؤمنون» (ای رسول ما) بگو: (ای مردم) هر کاری می خواهید انجام دهید که خدا و رسولش و مومنون شما را نظاره می کنند. در ارتباط با این آیه مبارکه در کتاب شریف تبیان اینچنین آمده است که: روی فی الخبر ان اعمال العباد تعرض علی النبی (صلی الله علیه وآله) فی کل اثین و خمیس فیعلمها و كذلك تعرض علی الأئمة (علیهم السلام) فیعرفونها و هم المعیتون بقوله «والمؤمنون» یعنی: روایت شده که اعمال بندگان خدا در هر دوشنبه و پنج شنبه بر پیامبر عرضه می شود و حضرت بر آنها اطلاع پیدا می کنند و همچنین آن اعمال بر امامان (علیهم السلام) نیز ارائه می شود و ایشان نیز از آنها آگاه می گردند چرا که منظور خداوند در آیه مبارکه که فرمودند «والمؤمنون» ائمه (علیهم السلام) می باشد. و همچنین مرحوم سید بن طاووس رحمه الله در کتاب محاسبه النفس این موضوع را از مسائل مورد اتفاق دانسته می فرماید که روایات مربوط به آن را افراد ثقه و مورد اطمینان نقل کرده اند. به عنوان نمونه به حدیثی که اباذر از رسول خدا (صلی الله علیه وآله) نقل می کند اشاره می کنیم: ان النبی (صلی الله علیه وآله) قال: یا اباذر تعرض اعمال اهل الدنيا علی الله من الجمعة الی الجمعة فی یو الاثین و الخمیس... یعنی رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) فرمودند: ای اباذر اعمال هر هفته ی اهل دنیا در روزهای دوشنبه و پنج شنبه بر خدا عرضه می شود. وقتی این حدیث را در کنار آیه شریفه قرار می دهیم در می یابیم که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و ائمه صلوات الله علیهم نیز نظاره گر اعمال بندگان می باشند. و همچنین این موضوع توجه ما را به خود جلب می کند که در دوشنبه و پنج شنبه کردار و رفتار ما بر حضرت ولی عصر (علیه السلام) عرضه می گردد و ایشان از آنها آگاه می شوند لذا مناسب است که اعمال خود را مراقبت نموده توجه داشته باشیم تا موجبات رنجش خاطر آن عزیز را فراهم نسازیم و همچنین چه بسیار نیکوست روزی که حضرت از اعمال آگاه می شوند مشاهده نمایند آنها با دعا برای حضرتش زینت گردیده است تا سبب سرور و توجه خاص ایشان شود. از این رو یکی از روزهایی که دعا برای حضرت حجت بن الحسن صلوات الله علیهم بسیار مناسب است روزهای دوشنبه و پنج شنبه می باشد.

شب و روز نیمه شعبان

از برکات شب نیمه شعبان ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر حجت بن الحسن صلوات الله علیه است. به همین جهت خواندن این دعا در این شب شریف مستحب بوده و به منزله زیارت آن حضرت می باشد. اللهم بحق لیلتنا هذه و مولودها و حجتک و موعودها التي قرنت الی فضلها فضلا و تمت کلمتک صدقاً و عدلاً لا مبدل لکلماتک و لا معقب لآیاتک نورک المتألق و ضیائک المشرق و العلم النور فی طخیاء الدیجور الغائب المستور جلّ مولده و کرم محتده و الملائکة شهده و الله ناصره و مؤیدة اذا آن میعاده و الملائکة امداده. سیف الله الذی لا ینبوا و نوره الذی لا یخبوا و ذو الحلم الذی لا یصبوا مدار الدهر و نوامیس العصر و ولایة الامر و ما ینزل فی لیلة القدر و اصحاب الحشر و النسر تراجمه و حیه و ولایة امره و نهیه اللهم فصل علی خاتمهم و قائمهم المستور عن

عوامل مهم و آدرک بنا ایامه و ظهوره و قیامه و اجعلنا من انصاره و اقرن ثارنا بشاره و اکتبنا فی اعوانه و خلصآته و احننا فی دولته ناعمین و صحبته غانمین و بحقه قائمین و من السوء سالمین یا ارحم الراحمین و الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد خاتم النبیین و المرسلین و علی اهل بینه الصادقین و عترته الناطقین و العن جمیع الظالمین و احکم بیننا و بینهم یا احکم الحاکمین

روز نوروز

از جمله ایامی که توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر (علیه السلام) بسیار مناسب است روز نوروز است چرا که طبق روایاتی روز ظهور حضرت (علیه السلام) خواهد بود لذا حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: ما در هر نوروز منتظر فرج هستیم چرا که آن از ایام ماست که اهل فارس آن را حفظ کردند. سپس طی فرمایشاتی اعمال این روز را اینچنین به معلی بن خنیس آموزش می دهند: غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش معطر کن و در این روز روزه بدار و هر گاه نمازهای واجب و مستحب را خواندی، چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه کافرون و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره ی فلق و ناس را بخوان و بعد از نماز در حالیکه سجده شکر بجا می آوری این دعا را بخوان: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِكَ وَ سَلِّكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ سَرَفْتَهُ وَ عَظَّمْتَ خَطَرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيْمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَ وَسَّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنْكَ فَلَا يَغِيْبَنَّ عَنْكَ عَوْنُكَ وَ حَفِظْتُكَ وَ مَا فَقَدْتُ مَنْ لَا مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْ لِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ پس چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و نیز ذکر یا ذالجلال و اکرام را بسیار بگو. و همچنین مشهور روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا بسیار خوانده شود بعضی تا سیصد و شصت و شش مرتبه ذکر نموده اند. یا مقلب القلوب و الابصار یا مدبر الليل و النهار یا محول الحول و الأحوال حوّل حالنا الى أحسن الحال

هنگام غم و اندوه

از جمله اوقاتی که دعا برای حضرت بقیه الله صلوات الله علیه و ظهور با برکتش مورد تأکید قرار گرفته است هنگام عارض شدن غم و اندوه می باشد چرا که از روایات استفاده می شود آن حضرت در حق کسانی که برای ایشان دعا می کنند، دعای می نماید و ایشان را مورد لطف خود قرار می دهد و چه بسا همین موجب رفع غم و اندوه شخص می گردد. علاوه بر آن در حدیث آمده است که: «اکثروا الدعاء بتعجيل الفرج فان ذلك فرجكم» یعنی برای تعجیل در امر فرج زیاد دعا کنید زیرا فرج شما نیز در آن است که طبق یک تفسیر منظور اسم اشاره همان دعا می باشد و معنی اینچنین صورت می گیرد که خود دعا برای فرج باعث گشایش در کار و دفع غم و اندوه شما می گردد. لذا یکی از اوقات مناسب جهت دعا کردن برای حضرتش و درخواست ظهور ایشان در زمانی است که غم و اندوه در دل انسان خانه کرده است.

بعد از ذکر مصیبت امام حسین

یکی از زمان هایی که در آن ایجاد ارتباط و توسل با حضرت حجت بن الحسن مورد تأکید است بعد از ذکر مصیبت حضرت امام حسین (علیه السلام) می باشد چرا که ذکر مصیبت حضرت سید الشهداء (علیه السلام) و عزاداری و اظهار ناراحتی برای ایشان موجب آمرزش گناهان شده شرائط را برای استجابت دعا فراهم می سازد چرا که این گناهان هستند که مانع استجابت دعاها می

گردد چنانچه در دعای کمیل می خوانیم: «اللهم اغفر لی الذنوب التي تحبس الدعاء» یعنی خدایا، ببخش از من گناہانی را که مانع استجاب دعا می شود. به همین جهت زمانی که گناہان آمرزیده شده و موجبات توجه خداوند و ملائکه فراهم آمده است بهترین زمان برای عالی ترین دعاهاست. و از آنجا که حضرت ولی عصر (علیه السلام) امام و ولی نعمت ما هستند (که تمام روزی اهل عالم ببرکت وجود ایشان می باشد) شایسته است که در این موقعیت برای آن بزرگوار دعا کرده فرجش را از خداوند متعال درخواست نماییم که این خود موجب جلب عنایت حضرت می شود. در کتاب مکیال مکارم نقل شده است که یکی از صالحین حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه را در خواب مشاهده کرد که حضرت به ایشان می فرماید: من دعا می کنم مؤمنی را که یاد آور مصیبت جد شهیدم شده و برای من و نزدیک شدن فرجم دعا کند.

هنگام غروب آفتاب

ساعات روز به دوازده قسمت تقسیم می شود و هر ساعت را به یکی از ائمه (علیهم السلام) اختصاص داده اند و برای توسل و توجه به ساحت هر امام در ساعت مخصوصه ایشان نیز دعائی ذکر شده است. و از آنجا که غروب آفتاب آخرین ساعات روز است اختصاص به مولنا صاحب الزمان (علیه السلام) دارد از این رو برای آن ساعت دعائی بدین شرح ذکر شده است: یا من توحد بنفسه عن خلقه یا من غنی عن خلقه بصنعه یا من عَزَفَ نفسه خلقه بلطفه یا من سلک بأهل طاعته مرضاته یا من أعان أهل محبته علی شکره، یا من مَنّ علیهم بدینه و لطف لهم بنائله أسألك بحقّ ولیک الخلف الصّالح بقیّتك فی أرضک المنتقم لک من أعدائك و أعداء رسولک و بقیّة آبائه الصّالحین «الحجّة بن الحسن» و أتضرّع إليك به و أقدمه بین یدی حوائجی و رغبتی الیک ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی... (ذکر حاجت) و ان تدارکنی به و تنجینی ممّا أخاف و أحذر و ألسنی به عافیتک و عفوک فی الدّنیاء و الآخرة و کن له ولیاً و حافظاً و ناصرأ و قائداً و کالناً و ساتراً حتّی تسکنه أرضک طوعاً و تمتّعه فیها طویلاً یا أرحم الرّاحمین و لا حول و لا قوّة إلاّ بالله العلیّ العظیم فسیکفیکهم الله و هو السّميع العلیم اللهم صلّ علی محمّد و أهل بیت محمّد اولی الأمر الّذین أمرت بطاعتهم و اولی الأرحام الّذین أمرت بصلّتهم و ذوی القربی الّذین أمرت بمودّتهم و الموالی الّذین أمرت بعرفان حقّهم و أهل بیت الّذین أذهب عنهم الرّجس و طهرتهم تطهیرأ أسألك بهم ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی... (ذکر حاجت)

عید فطر

در روایت از امام صادق (علیه السلام) آمده است: در اعیاد قربان و فطر غم و اندوه ائمه (علیهم السلام) زیاد می گردد به این جهت که حقشان را (در گوشه و کنار دنیا) می بینند که در دست دیگران است. بنابراین شایسته است که مؤمن در طلب ظهور مولایش و یاری او از خداوند متعال اصرار ورزد تا اینکه در راه رفع حزن و اندوه از قلب امامش، گامی برداشته باشد. بدین جهت بذکر چند دعا برای حضرت بقیه الله (علیه السلام) که در روز عید فطر مستحب است متبرک می شویم: اول: دعای ندبه: دوّم: دعائیکه هنگام خروج برای نماز عید فطر وارد شده و آن بدین شرح است: اللهم صلّ علی ولیک المنتظر أمرک، المنتظر لفرج اولیائک اللهم اشعب به الصدع و ارتق به الفتق و أمّت به الجور و أظهر به العدل و زین بطول بقائه الارض و أیده بنصرک و انتصره بالرعب و قو ناصرهم و اخذل خاذلهم و دمدم علی من نصب لهم و دمر علی من غشهم. و أقصم بهم رؤوس الضلاله و شارع البدع و ممیته السنن [السنة] و المتعزین بالباطل و أعز بهم المؤمنین و أذل بهم الکافرین و المنافقین و جمیع الملحدين و المخالفین فی مشارق الأرض و مغاربها یا أرحم الرّاحمین اللهم و صل علی جمیع المرسلین و النبیین الّذین بلغوا عنک الهدی و اعتقدوا لک الموائق بالطاعة و دعوا العباد إلیک بالنصیحة و صبروا علی ما لقوا من الأذى فی جنبک اللهم و صل علی جمیع المرسلین و النبیین الّذین بلغوا عنک الهدی علی محمد و علی ذریتهم و أهل موداتهم و أزواجهم الطاهرات و جمیع أشیاعهم و أتباعهم من المؤمنین و المؤمنات و المسلمین

و المسلمات الأحياء منهم و الأموات و السلام عليهم جميعاً في هذه الساعة و في هذا اليوم و رحمة الله و بركاته اللهم اخصص أهل بيت نبينا محمد المباركين السامعين المطيعين الذين أذهبت عنهم الرجس و طَهَّرْتَهُمْ تطهيراً بأفضل صلواتك و نوامي بركاتك و السلام عليهم و رحمة الله و بركاته الى آخر دعا.

عید قربان

همانطور که گذشت سزاوار است مومن برای رفع غم و اندوه از قلب امام زمانش در اعیاد فطر و قربان دعا کند تا خدای تبارک و تعالی با فرج مولایش قلب مبارک ایشان را مسرور نماید. به همین منظور در کتاب اقبال (جلد ۱ صفحه ۲۸۰) روایتی از جناب ابی حمزه ثمالی نقل می کند که امام باقر (علیه السلام) فرمودند: هنگام خروج برای نماز جمعه یا عید فطر و یا قربان این دعا را بخوان. اللهم من تهياً في هذا اليوم او تعباً او أَعَدَّ و استعدَّ لوفادة الى مخلوق رجاء رفته و جائزته و نوافله فاليك يا سيدي كانت و فادتي و تهيتي و إعدادي و استعدادي، رجاء رفاك و جوائزك و نوافلك. اللهم صل على محمد عبدك و رسولك و خيرتك من خلقك و على امير المؤمنين و وصي رسولك و صل يا رب علي أئمة المومنين الحسن و الحسين و علي و محمداً... [و ائمة عليهم السلام] را يك به يك نام ببر تا به نام صاحب الزمان (عليه السلام) برسد، بعد بگو: اللهم افتح له فتحاً يسيراً و انصره نصراً عزيزاً. اللهم أظهر به دينك و سنه رسولك، حتى لا يستخفي بشيء من الحق مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تعز بها الاسلام و اهله و تذلل بها النفاق و اهله و تجعلنا فيها من الدعاء اى طاعتك و القادة الى سبيك و ترزقنا بها كرامة الدنيا و الآخرة. اللهم ما نكرنا من حق فعرفناه و ما قصيرنا عنه فبلغنا بعد برای حضرت بقیة الله ارواحنا فاده دعا می کنی و بر دشمنان ایشان نفرین می نمایی و حاجت خود را از خدای متعال می خواهی آنگاه در آخر کلام می خوانی: اللهم استجب لنا، اللهم اجعلنا ممن تذكّر فيه فيذكر

آثار دعا

تعبیل در فرج

همانطور که از روایات استفاده می شود غائب بودن حضرت مهدی (علیه السلام) از این جهت است که بیم آن می رود ایشان را مانند پدران بزرگوارش به شهادت برسانند. لکن در اینجا این سؤال به ذهن می رسد که چه فرقی میان ایشان و اجداد طاهرینش وجود دارد؟ مگر ایشان از اینکه به شهادت برسند ترس و هراسی دارند؟ جواب اینگونه است که: خیر، اولاً ایشان نه تنها از شهادت هراسی ندارند بلکه طبق روایاتی همه امامان (که ایشان دوازدهمین امام می باشند) شهید می شوند چنانچه از امام رضا (علیه السلام) روایت شده که فرمودند: «و الله ما منّا الا مقتول شهيد» یعنی به خدا سوگند همه ما (اهل بیت و امامان) کشته و شهید می شویم. و ثانیاً هیچ تفاوتی با اجداد گرامیشان ندارند چرا که همه امامان برپا کنندگان حق می باشند همانطور که امام جواد (علیه السلام) به عبدالعظیم بن عبدالله حسنی فرمودند: «ما منّا الا قائم بأمر الله و هاد الى دين الله» یعنی ما اهل بیت همگی برپا کنندگان کارها و اوامر خدا و هدایت کننده به دین او هستیم. اما غیبت و زنده ماندن حضرت ولی عصر (علیه السلام) به جهت وعده ای است که خداوند تبارک و تعالی داده است که: «و لقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون» بعد از لوح محفوظ در زبور نیز مقرر داشتیم که صالحان و ارثان زمین خواهند بود. و لیکن تحقق این وعده نیازمند شرائط و مقدماتی است. از جمله اینکه باید مردم به این نتیجه برسند که تنها نجات دهنده و هدایت کننده آنها از این انحرافات، ظلمها و ستم هایی که جهان را پوشیده است وجود مقدس حضرت بقیة الله الاعظم (علیه السلام) است که ظهور کرده و جهان را مملو از عدل و داد نمایند. در این میان دعا

کردن برای حضرت ولی عصر (علیه السلام) و طلب ظهور ایشان از درگاه حضرت حق موجب آن خواهد شد که این روحیه و تفکر در میان انسانها بیشتر بوجود آید و شرایط ظهور ایشان محقق شود. چنانچه از وجود مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه در ضمن نامه ای که به اسحاق بن یعقوب مرقوم فرمودند آمده است: «اکثروا الدعاء بتعجيل الفرج فان ذلك فرجکم» یعنی برای موضوع فرج و ظهور من زیاد دعا کنید که گشایش و حل مشکلات مادی و معنوی شما در آن می باشد.

زیادی نعمت

جای هیچ شک و تردیدی نیست که بزرگترین نعمت خداوند آن است که سبب رسیدن انسان به معارف الهی و کسب درجات و مقامات عالی و سعادت ابدی باشد و بدیهی است که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) ائمه صلوات الله علیهم اجمعین مصادیق آن می باشند که در این زمان در وجود مبارک حضرت ولی عصر (علیه السلام) تحقق یافته است چنانچه در حدیث است که امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «نحن اهل البيت النعیم الذی انعم الله بنا علی العباد...» یعنی ما اهل بیت، نعمتهای خدا هستیم که خدا به بندگان داده است و یا در ارتباط با آیه شریفه: «الم تر الی الذین بدلوا نعمه الله کفرًا» از امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایتی نقل شده است که می فرمایند: «نحن النعمه التي انعم الله بها علی عباده و بنا يفوز من فاز یوم القيامة» یعنی نعمتی که خدا به بندگان داده است ما هستیم که بوسیله ما در روز قیامت رستگار می شوند. و این نورهای هدایت نه تنها سبب رستگاری ابدی برای انسان هستند بلکه نزول نعمت های ظاهری این دنیا نیز به برکت وجود ایشان می باشد چنانچه درباره حضرت مهدی (علیه السلام) فرموده اند: «بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الارض و السماء» یعنی به برکت حضرت مخلوقات رزق داده می شوند و با وجود حضرت است که آسمان و زمین در نظم خود باقی می باشند. وقتی روشن گردید که رزق و نعمت های این دنیا نیز به برکت وجود حضرت ولی عصر ارواحنا فداه می باشد، عقل آدمی حکم می کند که شکر این نعمت بزرگ الهی ادا شود چنانچه خدای تبارک و تعالی نیز در قرآن می فرماید: «واشکروا الله ان کنتم اياه تعبدون» یعنی اگر خدا را پرستش می کنید شکر نعمتهای او را بجا آورید. و همچنین خداوند فرمود: «لئن شکرتم لأزیدنکم» یعنی اگر شکر کنید نعمت را بر شما زیاد می کنیم و همچنین رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرموده اند: «ما فتح الله علی عبد باب الشکر فخرن عنه باب الزیاده» یعنی خداوند کسی را موفق به شکر نمی نماید در حالیکه او را از زیاد شدن نعمت محروم کرده باشد. و نیز شکر نعمت احسان و نیکی کردن به بندگان خدا می باشد چنانچه روایت شده است: (أشکر الخلق لله أشکرهم للناس) یعنی هر کس خوبیهای مردم را بهتر تشکر کند و به نیکی جواب دهد نسبت به نعمت های خدا شکر گزارتر خواهد بود. و اما شکر اقسام و گونه هایی دارد که بوسیله قلب و اعضاء و جوارح انسان تحقق پیدا می کند، اما شکر در قلب انسان با شناخت نعمت ایجاد می شود که آثار آن باعث آشکار شدن شکر در اعضاء بدن می گردد و چنانچه امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: «شکر النعمه، اجتناب المحارم و تمام الشکر قول الرجل الحمد لله رب العالمین» یعنی شکر نعمت این است که از گناه اجتناب و دوری کنی و تمام کننده این شکر این است که بگویی «الحمد لله رب العالمین» پس نگاه داشتن و حفظ اعضاء بدن یکی از روشهای شکر است ولی شکر اعضاء آثار دیگری نیز دارد مثل حمد و ستایش کردن از آن نعمت و بازگو کردن آن چرا که در قرآن آمده است: «و اما بنعمت ربک فحدّث» یعنی نعمت پروردگارت را بازگو کن ولی آنچه در شکر این نعمت بزرگ الهی یعنی وجود امامان و در نهایت در این زمان وجود مقدس حضرت بقیه الله الاعظم (علیه السلام) مورد نظر است، دعا برای آن بزرگوار می باشد که همان نیکی و احسان کردن در مقابل این نعمتهایی است که خدای تبارک و تعالی به برکت وجود آن حضرت به ما عنایت کرده است و از آنجا که شکر باعث ازدیاد نعمت می شود اینگونه شکر گزاری سبب نزول برکات و نعمتهای بیشتر خداوند می گردد.

اداء اجر رسالت

همانطور که خداوند در قرآن می فرماید: «لا- استلکم علیه اجراً الا- الموده فی القربی» اجر و مزد رسالت پیامبر که انسانها را از آن جاهلیت نجات بخشید مودت و دوستی با ذوالقربی و دودمان ایشان است که قطعاً یکی از آنها وجود مقدس حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد. و از آنجا که محبت و مودت یک امر قلبی است، آثار و نشانه هایی دارد که در اعضا و جوارح انسان ظاهر می شود. و چون یکی از مهمترین اعضا و جوارح برای اظهار محبت زبان است، می توان این محبت را با دعا کردن برای آن عزیز و طلب ظهورش ابراز نمود تا در آداء اجر رسالت گامی برداشته باشیم.

آمزش گناهان

آنچنانکه از روایات استفاده می شود ذکر و یاد خدا سبب آمرزش گناهان می گردد چنانچه حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) در ضمن روایتی فرمودند: «فقد بدلت سیئاتکم حسنات و غفرت لکم جمیعاً» یعنی: هرگاه قومی جلسه ای تشکیل داده و در آن یاد خدا می کنند ندا کننده ای از آسمان صدا می زند (ای اهل مجلس) برخیزید که زشتیها و پلیدیهای شما تبدیل به نیکی و زیبایی گردید و همه ی خطاهای شما بخشیده شد. از ضمیمه این روایت با حدیثی که از امام باقر (علیه السلام) ذکر شده است که فرمودند: «ان ذکرنا من ذکر الله» یعنی: ذکر و یاد ما (اهل بیت) از مصادق ذکر و یاد خداست. اینچنین استفاده می شود که دعا برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف و درخواست تعجیل در فرج ایشان که مصادق ذکر و یاد حضرت (که از اهل بین هستند)، از اقسام یاد خدا می باشد و چون یاد خدا سبب آمرزش گناهان می شود، یاد آوری و دعا برای آن عزیز غائب از نظر نیز موجب بخشودگی خطاها و لغزشها می گردد.

دعای امام زمان در حق دعا کننده برای حضرتش

از آثار دعا برای حضرت حجه بن الحسن (علیه السلام) دعا کردن حضرتش در حق دعا کننده او می باشد و این مطلب نه تنها مقتضی جواب احسانی است که از آیه شریفه: «هل جزاء الا الحسن الا الاحسان» استفاده می شود، بلکه در توقیعی که در کتاب مهج الدعوات ص ۳۰۳ از آن حضرت نقل شده است اینچنین می فرمایند: «و اجعل من يتبعني لنصرة دينك مؤيداً و في سيلك مجاهدین و علی من أردنی و ارادهم بسوء منصورین» ترجمه: کسی را که از من پیروی می کند برای یاری دینت مؤید بدار و او را از مجاهدین در راه خود قرار ده و بر کسی که نسبت به من و آنان سوء قصد دارد پیروز فرما. چون بدون تردید دعا برای حضرت و تعجیل ظهور آن بزرگوار، پیروی و یاری آن حضرت است. زیرا از اقسام یاری دین مولای ما حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه) یاری با زبان است بنابراین دعا برای آن حضرت از انواع یاری زبانی است. گواه بر گفتار ما تأیید آن، روایتی است که مرحوم راوندی و کتاب الخرائج نقل می کند. می گوید: گروهی از اهل اصفهان - از جمله ابو عباس احمد بن نصر و ابو جعفر محمد بن علویه - نقل کرده اند: در اصفهان مردی شیعه به نام عبدالرحمان بود. از او سؤال کردند: علت اینکه امامت امام علی النقی (علیه السلام) را پذیرفتی و دنبال فرد دیگری نرفتی چیست؟ گفت: جریانی از آن حضرت دیدم که قبول امامت آن حضرت را بر من لازم نمود. من مردی فقیر اما زبانداری و پر جرات بودم به همین جهت در سالی از سالها اهل اصفهان من را برگزیدند تا با گروهی دیگر برای دادخواهی به دربار متوکل برویم. ما رفتیم تا به بغداد رسیدیم هنگامی که در بیرون دربار بودم خبر به رسید که دستور داده شده امام علی النقی را احضار کنند. بعد حضرتش را آوردند. من به یکی از حاضرین گفتم: این شخص که او را احضار کردند کیست؟ گفت: او مردی علوی و امام رافضی ها ست سپس گفت: به نظرم می رسد که متوکل می خواهد او را بکشد. گفتم: از

جای خود تکان نمی خورم تا این مرد را بنگرم که چگونه شخصی است؟ او گفت: حضرت در حالی که سوار بر اسب بودند تشریف آوردند و مردم در دو طرف او صف کشیدند و او را نظاره می کردند. چون چشمانم به جمالش افتاد محبت او در دلم جای گرفت و در دل شروع کردم به دعا کردن برای او که خداوند شرّ متوکل را از حضرتش دور گرداند. حضرت در میان مردم حرکت می کرد و به یال اسب خود می نگرست نه به راست نگاه می کرد و نه به چپ، من نیز دعا برای حضرتش را در دلم تکرار می کردم. چون در برابرم رسید رو به من کرد و فرمود: استجاب الله دعاك، و طول عمرک و كثر مالکك و ولدك. یعنی: خدای دعای تو را مستجاب کند. و عمر تو را طولانی و مال و فرزند تو را زیاد گرداند. از هیبت و وقار او بدنم لرزید و در میان دوستانم به زمین افتادم. دوستانم از من پرسیدند، چه شد؟ گفتم خیر است و جریان را به کسی نگفتم. پس از آن به اصفهان بازگشتیم. خداوند به سبب دعای آن حضرت درهایی از مال و ثروت را برای من باز کرد تا جایی که اگر همین امروز درب خانه ام را ببندم قیمت اموالی که در آن دارم معادل هزاران هزار درهم است و این غیر از اموالی است که در خارج خانه دارم. خداوند به سبب دعای آن حضرت ده فرزند به من عنایت فرمود. ببینید که چگونه مولای ما امام علی نقی (علیه السلام) دعای آن شخص را به خاطر نیکی او جبران و تلافی نمود. برای او دعا فرمود با اینکه از مؤمنان نبود. آیا گمان می کنید که اگر در حق مولای ما صاحب الزمان ارواحنا فداه دعا کنید شما را با دعای خیر یاد نمی کند با اینکه شما از مؤمنان هستید؟

تشرّف به دیدار حضرت در خواب یا بیداری

هر کس برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه دعا کند توفیق پیدا می کند که به دیدار آن امام غائب مشرف گردد. و دلیل این مسأله هم مطالبی هست که همراه بعضی از ادعیه مربوط به حضرت بیان شده است که به عنوان نمونه چند مورد ذکر می گردد: الف: عن الصادق (علیه السلام) انه قال: «من قال بعد صلاة الفجر و بعد صلاة الظهر: «اللهم صلّ علی محمّد و آل محمد و عجل فرجهم» لم یمت حتی یدرک القائم من آل محمد (صلی الله علیه و آله)» یعنی: امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس بعد از نماز صبح و ظهر بگوید: «اللهم صلّ علی محمّد و آل محمد و عجل فرجهم» نمی میرد تا اینکه قائم آل محمّد (صلی الله علیه و آله) را درک کند. ب: و همچنین شیخ جلیل القدر حسن بن فضل طبرسی رحمه الله نقل می کند که هر کس این دعا را بعد از هر فریضه ای بخواند و بر آن مداومت کند عمر او طولانی می شود و مشرف به دیدار حضرت صاحب الامر (علیه السلام) گردد. «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد، اللهم انّ رسولک الصّادق المصدّق صلواتک علیّه و آله قال انک قلت ما ترددت فی شیء أنا فاعله کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن ینکره الموت و أنا أکره مسأته اللهم فصلّ علی محمّد و آل محمّد و عجل لأولیائک الفرج و النّصر و العافیة و لا تسوئی فی نفسی و لا فی فلان اسم هر کس را می خواهی ذکر می کنی»

طول عمر

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم
 جاهدوا بأموالکم و أنفسکم فی سبیل الله ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون (سوره توبه آیه ۴۱)
 با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی) آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۲۴۳۵)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰ IR۹۰-۰۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بیدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

